

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הר"ג דניאל זר שליט"א

י ניסן תשפ"ו • גיליון 412 • פרשת צו-שבת הגדול

זמני שבת קודש

רבות	מוצאי שבת	הדלקת נרות	בני ברק
20:09	19:34	17:35	ירושלים
20:12	19:32	17:20	חיפה
20:11	19:34	17:28	

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

סגולה לחג הפסח

שלשה סיפורי צדיקים שכל מי שמספר אותם בשבת הגדול מובטח לו שפע עצום

קמחא דפסחא

הרי מצוות הפסח, במקורה וביסודה, היא המצוה להקריב את קרבן הפסח. כבר במצרים, בשנה הראשונה בה נחוג חג הפסח, בצאתנו מעבדות לחרות, הקרבנו את קרבן הפסח ברגש רב, ואז – הוא נועד כדי למנוע מהמשחית לבוא לבתי ישראל, כדי לשמור עלינו.

אמנם כיום, מפני חטאינו גלינו מארצנו ואיננו יכולים להקריב את קרבן הפסח, אבל את תכליתו אנו יכולים להשיג: מתן 'קמחא דפסחא' ברוחב לב משיג את אותה המטרה, הוא מונע מהמשחית להכות בנו, הרי 'צדקה תציל ממוות'! לפיכך, הננו נדרשים להדר בנתינת 'קמחא דפסחא' לעניים, כי באמצעותו נשיג את תכלית קרבן הפסח: את ההגנה והשמירה עלינו!

ולא רק שמירה והגנה, אלא שבחג הפסח, בודקים בשמים כל אחד ואחד כמה תבואה העניק לחבריו, כמה 'קמחא דפסחא' חילק. בהתאם לכך – מעניקים לו את ברכת השפע לשנה הקרובה, לפי רוב צדקותיו – הוא זוכה לפרנסה ולעשירות!

כולנו רוצים לזכות בשמחה של מצוה, בשפע שובע ופרנסה, ובהגנה העילאית של כח הצדקה, הדרושה כל כך בתקופה זו לעם היושב בציון המצויים במתח מחמת שונאי ישראל. כעת, נותן לנו ה' הזדמנות להגן עלינו וזה אפוא הזמן לפעול: להעניק מכל הלב ככל יכולתנו, להתרים אחרים ולשדל אותם למצוה יקרה זו, ואף להתנדב לסייע בשינוע מוצרים ומצרכים לבתי הנזקקים, כדי להיות שותפים במצוה כבירה זו.

רק פעם בשנה יש לנו זכות לקיים מצוות צדקה ייחודית כל כך, שיש בה שמחת החג, ואוצר מלא סגולות נפלאות. הבה נשוש על הזכות הזו עם כל הלב, הבה נהיה שותפים ב'קמחא דפסחא' יותר מכפי יכולתנו, ונזכה לשמירה והגנה מן שמיא, שפע ברכה והצלחה וחג כשר ושמח!

(הרב אשר קובלסקי)

בפנים וראו האיך שהיהודי יושב כמלך בגדוד ומנהגו שכשהגיע ל"דיינו" אומר חרוז אחד וכל המסובים עונים אחריו "דיינו". ובעת שעמד המלך מאחורי החלון אמר היהודי את החרוזים של דיינו, ושמו של הכומר היה "דיינו" ואמר המלך הנה עכשיו עושה היהודי חקירה מי גנב טבעת המלך וכולם אומרים "דיינו" והבין המלך שהכומר דיני הוא גנב הטבעת וצוה המלך לאסור את הכומר ולהכותו עד שיודה וכך היה שהוא שגנב את הטבעת והמלך נתן ליהודי הון רב וזכה לכבד את כל חג הפסח.

מעשה השלישי: היה יהודי אחד שעבד אצל פריץ. פעם אחת התפאר הפריץ ואמר ליהודי נכון הדבר שאם לא הייתי נותן לך פרנסה היית גווע ברעב ח"ו. היהודי היה ירא שמים וענה: מה אתה אומר אתה מפרנס אותי הלא יש אל בשמים והוא זן ומפרנס לכל הברואים ואותי ג"כ, ואם הפריץ לא יהיה השליח יתן לי ה' ע"י שליח אחר. כששמע הפריץ תשובתו של היהודי חרה לו מאד וצוה ליהודי שיעזוב מיד את מקומו ולא יתן לו שוב עבודה. היה זה לפני חג הפסח והיהודי היה עני ולא היה לו במה להכין צרכי החג. לפריץ היה אוצר מטבעות זהב והיה נוהג להיכנס לאוצרו לנקות את המטבעות מחלודה ברוק שבפיו, ולפריץ היה קוף וכשנכנס הפריץ לאוצרו לנקות את המטבעות לקח עמו הקוף. והקוף ראה איך שהפריץ מנקה המטבעות ברוק שבפיו וחשב שהפריץ אוכל מהמטבעות של זהב אח"כ ירד הקוף לבד לאוצר והתחיל לאכול מהמטבעות עד שנתמלא כרסו במטבעות ונפל פגר. כשראה הפריץ שהקוף מת צוה למשרתו שיזרוק הנבלה לבית היהודי, וכשזרקו את הקוף בביתו של היהודי נקרע בטנו ונפל ממנו הרבה מטבעות של זהב והיה ליהודי צרכי פסח בהרחבה גדולה. לבילי הפסח שלח הפריץ את משרתו לבית היהודי לראות אם יש לו מה לאכול ומשרתו הגיע בחזרה ואמר שיש ליהודי כל טוב אז שלח לקרוא את היהודי ושאל אותו מאין היה לו מעות להכין צרכי פסח סיפר לו היהודי איך שזרקו לו חיה בביתו וממנה נפלה מטבעות של זהב אז אמר הפריץ עתה ידעתי שהש"ת זן ומפרנס לכל. שנזכה לחג פסח כשר ושמח!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל זום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

נוהגים לספר שלשה סיפורי מופת בשבת שלפני חג הפסח, וידוע שיש בהם סגולה גדולה למי שמספרם מובטח לו שיהיה לו כל צרכי חג הפסח בהרחבה גדולה. וידוע שהמגיד הקדוש מקאזניץ זיע"א סיפר לפני פסח אלו הג' סיפורים ואמר שמסוגלים להשפיע לבני ישראל צרכי פסח בהרחבה.

מעשה הראשון: היה יהודי שעשה לפני חג הפסח חבית יין שרף ונסע למכור את הי"ש (יין שרף) ועבר עם החבית את הגבול בין מדינה למדינה ותפסו אותו שומרי הגבול ולקחו ממנו את החבית כי היה אסור לפי חוקי המדינה לסחור עם י"ש מבלי רשיון מיוחד. נסע היהודי תיכף להרבי רבי אלימלך זיע"א ובכה מאד שלקחו ממנו החבית י"ש. אמר לו הרב שילך ויאמר לשומרי הגבול שיטעמו מהחבית י"ש ויראו שזה חבית מים ולא י"ש. וכן עשה היהודי, ואמר לשומרי הגבול לטעום מהחבית וראו שהיא מלאה מים ולא י"ש ונתנו לו בחזרה החבית. והיהודי חזר שוב לרב ובכה לפניו שהחבית י"ש הינה מקור הכנסה עבורו לצורכי פסח ועכשיו החבית י"ש מלאה מים. אז אמר לו הרב שיטעמו ויראה שהחבית מים מלאה י"ש וכן היה שהחבית מים נהפך שוב לי"ש והיה ליהודי צרכי פסח בהרחבה גדולה.

מעשה השני: היה מלך שאבדה לו הטבעת וצוה לחפש הטבעת ומי שירבה על עצמו לחפש נתן לו המלך הרבה מעות שתהיה לו אפשרות לחפשה. היה שם יהודי עני ואביון ולא היה לו במה להכין צרכי חג הפסח אמרה לו אשתו תלך ותאמר שאתה גם כן רוצה לחפש והמלך יתן לך מעות ובזה המעות יהא לנו במה להכין צרכי חג הפסח, ונראה בעיניו עצת אשתו. הלך למלך ואמר לו שהוא רוצה ג"כ לחפש טבעתו והמלך נתן לו מעות וכך היהודי הכין בזה המעות צרכי פסח בהרחבה גדולה והיהודי היה מכניס הרבה אורחים. אחד מיועצי המלך היה כומר רשע שונא ישראל מובהק, ולא היה יכול לסבול איך היהודי הנ"ל רימה את המלך והוציא ממנו מעות. הלך הכומר לבילי חג הפסח מאחורי חלון היהודי וכראותו איך שאוכל ושותה אינו עוסק כלל בחיפוש טבעת המלך הלך הכומר למלך ואמר לו אתה חושב שהיהודי מחפש הטבעת הנה אראה למלך מה עשה היהודי במעות שנתן לו המלך. המלך הלך עם הכומר עד ביתו של היהודי ועמדו מאחורי החלון והסתכלו

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשחת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

זכות החיזוק והקריאה בעלון

- לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
- להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
- לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
- לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

בכח האמונה

סיפור מופלא על אמונה פשוטה והשגחה פרטית ובלתי צפויה, התרחש בערב חג הפסח התש"ע בעיר חיפה:

משפחה ברוכת ילדים מירושלים היגרה לחיפה בשל קשיי פרנסה וקיום יומיומיים. המשפחה השתקעה בשכונת 'נווה שאנן' שבמעלה העיר חיפה, שם קיוו להשתכר ולמצוא טרף לטפס וקיום למחייתם.

בערב חג הפסח נדרשה המשפחה למצוא כל דרך כדי לרכוש דברים הכרחיים לצרכי שמחת החג, כמו גם בגדים לעוללים הרכים, כן היתה זקוקה לרכוש עגלת תינוק לפעוט הרך שנולד במזל טוב, ואמצעים אין.

לאחר מאמצים וביירוטים נמצאה עגלת תינוק יד שניה למכירה אצל משפחה בשכונת הדר שבמרכז חיפה, שפרסמה בעיתון על מכירתה לאחר שכבר לא נזדקקו לה.

אם המשפחה שקלה בדעתה לנצל את ההזדמנות לקניית כמה דברים נוספים הנוקקים להם לחג, ולרכוש את הקניות יחד. יחד עם בעלה מצאו להם בעזרת יהודים טובים את הסכום הנדרש כדי שיספיק בקושי לכדי צרכם.

לאחר רכישת עגלה ודברים נוספים, בשעת ערב מאוחרת, הגיעה האם לחנות הבגדים 'הוד והדר' ברחוב הרב הרצוג בחיפה, שהוקמה ע"י הרה"ח ר' מנדיל קוסטינר ז"ל, והמנוהלת כיום ע"י משפחת הרב שמעון שמענובוביץ הי"ו מחשובי חסידי סערט ויז'ניץ.

בעודה במקומה בחנות מבחינה המוכרת בעגלה העומדת מחוץ לחנות ללא השגחה ועליה עמוסים מוצרים ודברי ערך נוספים.

"זה שלך?" היא שואלת את האם,

"כן", השיבה.

"אל תשאירי בחוץ כלום, יגנבו לך. יש כאן ערבים ועובדים זרים שגונבים מכל הבא ליד וחבל", התרתה בה. בעלת העגלה לא הבינה בשל מה החשש. "העגלה צמודה לדלת הזכוכית ואנו רואים אותה כל העת", השיבה.

בעודה מסתכלת אנה ואנה בין טורי הבגדים יחד עם עזרתה של המוכרת, הבחינה לפתע כי העגלה איננה. היא רצה אנה ואנה מייללת ובוכיה: "העגלה, המוצרים, אלפיים שקל ירדו לטמיון, הם נרכשו מכספים שאין לנו, כיצד אשוב לביתי בידיים ריקות ואנה אני באה".

עוברים ושבים ברחובה של חיפה, שראו בצרתה הגדולה ובאימה שעל פניה, סברו כי התינוק נגנב יחד עם העגלה, ושאלו: "בן כמה התינוק, מה לבש?" מששמעו כי איבדה רק רכוש טובבו עצמם והזניחוה לנפשה.

בעלת החנות שכאבה את כאבה ובכיה, ניסתה לנחמה שיהיה זה לכפרת עוונות, שתשלים עם האבדן ותדע כי זה רצונו יתברך, ואף הציעה לה עזרה ככל אשר לאל ידה בחנותה.

אולם, האם לא נואשה, היא ביקשה לטלפן לאמה לבקשה כי תיסע להתפלל עליה בכותל המערבי, ולבעלה כדי לספר לו את אשר אירע עימה. מששמע בעלה את מה שקרה, הפציר בה לשוב לביתה ויהי מה ורצון ד' מסבב הסיבות הוא שיהיה.

אך אמונתה של האישה היתה חזקה מאוד: "אני הולכת, קחי את הטלפון והכתובת שלי. בע"ה התפילות יעזרו והגניבה עם העגלה והרכוש יחזרו", אמרה לבעלת החנות.

מטעמי נימוס נטלה בעלת החנות את מספר

הטלפון למרות שבסתר ליבה כאבה את האשליה של האם - תושבת חדשה בחיפה שאינה מכירה במציאות החיים הכואבת ולפיה גניבה בידי אנשי זדון שאינם מזרע ישראל ברחובה של חיפה אינה חוזרת לעולם.

למחרת בשעת בוקר נכנסה לחנות אישה ערביה כשהיא מובילה עגלת תינוק גדולה עמוסה בדברי ביגוד ומוצרים שונים.

היא ניגשה אל המוכרת ואמרה: "הילדים שלי גנבו מכאן אתמול את זה. אני לא רוצה שהם יהיו גנבים. אולי אתם יודעים של מי כל זה", מיד לאחר מכן הסתלקה ונעלמה לה.

לאחר בירור נמצא הפתק שעליו פרטי האישה המתגוררת בנווה שאנן. בעלי החנות מיהרו לבשר לה כי הגניבה הוחזרה במלואה, תגובתה של האישה מעבר לקו היתה: "ברוך ה', הייתי בטוחה שזה יחזור, אנחנו חייבים את זה לחג הפסח. לא היה לי ספק שה' יעזור לנו".

בסופו של הסיפור המפתיע לא הסתירו בעלי החנות את השתוממותם לנוכח אמונתה היוקדת של האם שהיא לכשעצמה משכה לה את הישועה שלה הייתה זקוקה.

"מעולם לא אירע דבר כזה, עשרות שנים אני כאן בחנות, גניבות הם מעשים שבכל יום ומעולם לא הוחזרה גניבה, פעם ראשונה שאנו מתודעים למקרה של החזרת הגניבה ע"י ערביים", העידו.

"בעודה בקומה בחנות מבחינה המוכרת בעגלה העומדת בחוץ ללא השגחה..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריתם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-570-12-12

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הגדה של פסח

א. אף הנשים חייבות בסיפור יציאת מצרים. ואם אינן יכולות לקרא בפיהן, ישמעו מפי האנשים וישו און להבין ענין יציאת מצרים. ואם אינה מבינה בלשון הקודש, צריך לתרגם לה בלע"ז.

ב. מצות עשה מן התורה להגיד לבני ולבנותיו, ולהרחיב הדבור בספור יציאת מצרים, כמו שנאמר (שמות יג, ה) והגדת לבנך. ואפילו אם אינם יודעים לשאול, ילמדם כפי דעתם, ולא דוקא בנו אלא עם כל בריה. אלא שהבן קודם. ועיקר המצוה בבן שלא הגיע למצות, כל שיועד ומבין בסיפור יציאת מצרים. ולפי דעתו של בן אביו מלמדו.

ג. וקורא כל ההגדה בשמחה והתלהבות. וראוי לספר במדרשי אגדה בדברים המושכים לבות השומעים, ולספר את חסדי ה' יתברך עמנו. ונאמר בזוהר הקדוש (פרשת בא): כל אדם המספר ביציאת מצרים בליל פסח ושמח בסיפור ההוא, עתיד הוא לשמוח עם השכינה בעולם הבא, והקדוש ברוך הוא שמח בסיפור ההוא, ובאותה השעה מקבץ הקדוש ברוך הוא את כל הפמליא של מעלה ואומר להם, לכו ושמעו את הסיפור של השבחה שלי שמספרים אותו בני, ושמחים בישועתי. ואז כל מלאכי השרת מתקבצים ומתחברים עם ישראל ושומעים סיפור השבחה ששמחים בשמחת הגאולה של אדונם בורא העולם, ואז באים ומודים להקב"ה על כל אלו הנסים והגבורות, ומודים לו על העם הקדוש שיש לו בארץ ששמחים בשמחת ישועת הקדוש ברוך הוא, ואז נתוסף להשם יתברך כח וגבורה למעלה, וכמאמר הפסוק: "אשרי העם שככה לו". ונאמר: "תנו עוז לאלהים על ישראל גאותו ועוזו בשחקים". וכו'. לזאת החלש יאמר גבור אני, לספר ביציאת מצרים כיד ה' הטובה עליו, ולא ימהר בהגדה כדי לסיימה, וכל שכן שלא יבלע תיבות ואותיות ממנה, דבלע מצה יצא אמרו, אבל לא בלע הגדה. (חזון עובדיה עמ' נו)

ד. ועיקר המצוה בליל הסדר היא מצות "הגדת לבנך" לספר על הנסים והנפלאות שנעשו לאבותינו במצרים, וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח. כי זו ההזדמנות להחדיר בלב הבנים והנכדים את האמונה כבר מקטנות, כחצים ביד גבור כן בני הנעורים. כמו חץ שכל עוד הוא בידו יכול לכיוון את החץ לאיזה כיוון שירצה, אבל אחר שהחץ יצא מידו אינו יכול להתחרט ולכוונו לכיון אחר. כך בחינוך הבנים כל עוד שהבן קטן ברשותו יכול לכוונו לכיוון אליו הוא רוצה, אבל כשיצא מידו, כשגדל ונעשה לאיש, כבר אין שליטה לכוונו להיכן שרוצה. (ילקוט יוסף ח"ג עמ' ז)

ה. ואשר על כן, מנהג חשוב שכל בעל בית שמעביר את הסדר, שיקרא או ישמע דרשות בעניני השיעבוד, עשרת המכות ויציאת מצרים, סיפורים ומשלים שקשורים להגדה שמחזקים את האמונה, ויכין את הדברים לומר לבני ביתו שיתקבלו הדברים על בניו. וכן יכול לעשות חידונים נושאי פרסים, להשיג כוסית לכל ילד ועל כל תשובה להשיג עדש. וכיוצא בזה. יש שמרחיבים בסיפור יציאת מצרים בין כל כמה קטעים בהגדה וכן נהג מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל, ויש שמרחיבים בשעת הסעודה, ויש לאחר הסעודה, והכל לפי הצבור ולפי הזמן, ותן לחכם ויחכם עוז.

ו. וכבר דרשו חז"ל את הפסוק (שמות טו, יא), נורא תהילות עושה פלא, אראה (לעתיד לבא) לבנים מה שלא הראתי לאבות. שנאמר (מזכ"ז, טו) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, נ' פלאות. במהרה בימינו אמנ!

אכילת מצה

א. יקח המצות כסדר שהניחם, הפרוסה בין שתי השלימות, ויאחזם בידו ויברך המוציא ועל אכילת מצה, ונוהגים שאחר שמברך המוציא, שומט המצה השלישית מידו ונשארת בידו העליונה עם הפרוסה, ומברך על אכילת מצה, ובוצע מהשלימה העליונה ומן הפרוסה משתייהן ביחד, כזית (27 גרם) מכל אחת, ויטבלם במלח, ויאכלם בהיסבה ביחד. ואם אינו יכול לאכול משני הכזיתים ביחד, יאכל של המוציא תחלה שהיא השלימה העליונה, ואחר כך של אכילת מצה, היא הפרוסה. ובדיעבד אם אכל כזית אחד יצא. ובמקום קצת צער די אף לכתחלה בכזית אחד.

ב. וכן אם בני ביתו מרובים, ואין מספיק לחלק לכל אחד מהם שני כזיתים ממצות הסדר, יכול לתת להם אחר שנגמרה חלוקת הפרוסה, ממצה שמורה אחרת אשר מחוץ לשלחן, ואז די בכזית אחד בריוח לכל אחד.

ג. אסור לאכול עם המצה עוד מאכל אחר, ביחד, משום שהטעם של המאכל האחר מבטל את הטעם של המצה.

ד. מי שאינו בקו הבריאות וקשה עליו לאכול המצה לבדה רשאי לטבל המצה ביין או בשאר מי פירות, או בתבשיל, אף לכתחלה.

ה. אין יוצאים ידי חובה במצה מבושלת, ומי שאינו בקו הבריאות וקשה לו לאכול המצה לבדה, רשאי לטבל המצה בתוך צלחת מרק, או בתוך כוס קפה ותה חמים, אפילו שהיד סולדת בהם, שמעיקר הדין כלי שני אינו מבשל אפילו כשהיד סולדת בו. ובמקום צורך אין להחמיר.

הלכות ליל הסדר

א. צריך שיכין כל צרכי ליל הסדר מבעוד יום, וגם יהיה השלחן ערוך כבר מבעוד יום, ויפרוס מפה יפה על השלחן, ויסדר מקום שיהיו מזומנים לפניו כל צרכי הסדר, המצות והכרפס והמרור והחרוסת ומי המלח לטבילת הכרפס, ושאר הדברים הנצרכים. כדי להתחיל את הסדר מיד בתחילת הלילה, כאשר חוזרים מבית הכנסת. ואמנם אין הכרח שכל הדברים יהיו מונחים כבר על השלחן, שלפעמים אין מקום בשלחן, או שמטעמי נוחות מעדיפים להביא כל דבר בזמנו, לכן די שיכינו את החרוסת והמי מלח, וכן ידיחו ויבדקו היטב את עלי הכרפס והמרור מבעוד יום, באופן שהכל יהיה מתוקן לסעודת החג. ועל כל פנים לא יעשה מחלוקת וכעס בעבור זה, כי בעבור השלום והשלמה ירויח למעלה מן הכל. ובפרט בלילה קדוש זה שצריך להראות גילה ושמחה מבלי שום לב רגז. (ילקוט יוסף סי' תעב ס"א)

ב. נהגו ישראל קדושים לפאר ולקשט את שלחן ליל הסדר בכלים יקרים ונאים, והכל לכבוד הלילה הגדול הזה. וכשם שיפאר וישבח, כך גם ינהגו עימו בעולם הבא וגן עדן, והוא מסוגל לעושר ושתתקבל תפילתו.

ג. בזמנינו יש לקנות מרור (חסה) וכרפס (סלרי) בגידול מיוחד בחממות, שאין בו חשש תולעים, ואף עלי פי כן ישטוף אותם במים, וטוב לעיין בהם ולבודקם עד כמה שאפשר. ולכתחלה יש להדר אחר הכרפס, מפני שיש טעמים רבים לאכילתו, אולם אם אינו מוצא כרפס או שאין לו מי שיבדקו כראוי, יקח אחד משאר ירקות. (עמ' לג) ויש מאחינו האשכנזים שנוהגים ליקח תפוח אדמה.

ד. יכין את היין, המצות, הכרפס והמרור מבעוד יום, שתהא כמות מספקת לכל המסובין.

ה. יש נוהגין להכין את כזיתות המצות (מעיקר הדין 4 כזיתות לכל אחד) והמרור (2 כזיתות לכל אחד) בשקיות מוכנות בערב פסח, מלבד עורך הסדר ושאר המסובין האוכלים מהמצות שבקערת הסדר. והוא מנהג טוב. והכל לפי הזמן והענין. וישקול כזית מצה בריוח (30 גרם), כדי שיהא כזית (27 גרם) מצה בתוך מעיו, חוץ ממה שנשאר בתוך פיו בין השינים והחניכים.

ו. טוב שהילדים ישנו בערב פסח ביום, בכדי שיוכלו להשאר רעננים בכל הסדר, ויקיימו בהם מצות והגדת לבנך.

מצות הסיבה

א. לכתחלה יש להסב על גבי כרים וכסתות בצורה נוחה ודרך חירות, אולם מי שאין לו, יסב על גבי הספסל וכדומה. וכשמצאים רבים ואין מקומות ישיבה, או כרים להסב עליהם, אפילו אם נשענים אחד על ברכי חברו, מקיימים בזה מצות הסיבה. (ילקוט יוסף ח"ג עמ' קט)

ב. הסיבה מעכבת גם בזמן הזה לדעת מרן השלחן ערוך, ולכן אם לא היסב צריך לחזור ולשתות או לאכול בהיסבה.

ג. דברים הצריכים הסיבה לעיכוב: א. שתיית ארבע כוסות. ב. אכילת המצה. ג. אכילת הכורף (אם רוצה יחזור להסב). ד. אכילת האפיקומן.

ד. הנשים שלא היסבו, וכן איש שאינו בקו הבריאות, וקשה עליו מאוד לחזור ולשתות בהיסבה, יכולים להקל שלא לחזור ולשתות. (ילקוט יוסף ח"ג עמ' קכח)

ה. ההיסבה צריכה להיות בצד שמאל. ואם הסב בצד ימין כאילו לא הסב כלל.

ו. איסור יד יסב על שמאל כל אדם. ובדיעבד אם היסב בימין יצא.

ז. ראוי לעמוד על המשמר לזכור ולהזכיר את אחרים בהיסבה, מפני שאין אנו רגילים בה כל ימות השנה. (חזון עובדיה עמ' ט)

ארבע כוסות

א. אחד אנשים ואחד נשים חייבים בארבע כוסות, ומצוה לתת יין לפני התינוקות שהגיעו לחינוך לחנכם במצות ארבע כוסות, אולם אין צריך רביעית. וגם ימזגו אותם במים. והגיעו לחינוך לענין זה, הוא כל שמבינים מה שמספרים בהגדה ובספור יציאת מצרים.

ב. הקידוש נוהגים לאומרו מעומד, וכשמסיים הקידוש יושב ומיסב ושותה מכוס הקידוש.

ג. שיעור הכוס 81 גרם, וישתה לכתחלה כל הכוס, ובדיעבד אם שתה רובו יצא. ואם הכוס גדול ביותר, לכתחלה ישתה רוב הכוס, ואם שתה רביעית יצא.

ד. כל בני הבית צריכים להקשיב אל הקידוש, ושומע ומשמיע יכוונו לצאת ולהוציא ידי חובה, ולא יענו "ברוך הוא וברוך שמו", וכ"ש שלא ידברו שאר דיבורים אלא "אמן", שהיא מכלל הברכה, ולא יותר. והטעם לזה מפני שדין השומע ברכה מחבירו ומתכוין לצאת ידי חובה, כאילו שמברך עצמו.

ה. מי שהיה רעב מותר לאכול אחר הקידוש פירות ואורז, אך לא ימלא כרסו מהם. ומצה עשירה או מצה מבושלת רשאי לאכול עד חמישים גרם, אבל יותר משיעור זה אין לאכול, כדי שיוכל לאכול מצת מצוה לחיבתו.

ו. מצוה לחלק לתינוקות קליות ואגוזים, בליל פסח קודם עשיית הסדר, וכן מיני מתיקה וכיוצא בזה, כדי שלא ישנו ויראו שינוי וישאלו.

רגע חושבים

הרב יעקב ישראל לוגאסי

הצרה הזאת בדיוק בשבילך!

שקשה לו למצוא שידוך, וזו ההטרדה העיקרית אצלו, וטרדה זו מתמשכת אצלו שנים רבות מבלי לבוא על פתרונה, ובין לבין חולפים עליו הרבה הטרדות אולם נפטרים אצלו תוך יום או יומיים, וכגון שאם נצרך הוא לממון, בעיה זו אצלו מתמשכת ליום או יומיים שבוע שבועיים, ולאחר מכן מסתדר עניינו, וכן בעיות רבות אחרות מתפלל הוא עליהם ורואה היאך הקדוש ברוך הוא מסדר לו ענייניו על הצד הטוב ביותר, אולם לעולם עומדת לאדם בעיה והטרדה אחת שלכאורה לעין נראה שלא מועיל לה לא תפילה ולא זעקה ולא בכי, וכאילו אומר לו הקדוש ברוך הוא על הכול תתפלל, אולם מלבד על צרה זו המסוימת.

ויש אחר שאצלו הצרה היא העניות, שמצרה זו בשום אופן - זה ימים ושנים שאינו מצליח להיפטר, מתגלגל הוא מעבודה לעבודה, אולם לעולם נשאר בעל חוב, והנושים ניצבים עליו. ויש אשר אצלו הצרה היא שלום הבית, ובעיה זו אצלו לא נפתרת בשום אופן, עם כל ההשתדלויות הייעוץ וההכוונות והתפילות.

ויש אשר אצלו הצרה היא תרבות רעה בתוך ביתו, וכמה שמשתדל הוא לפתור בעיה זו בכל הדרכים, בטירחא, ובהוצאת ממון, ובייעוץ וכיוצא, בשום אופן לא נפטר מבעיה זו הממרת לו את חייו, שכן אינו מצליח להפוך את לב בניו ובנותיו לדרך ה'.

ויש אשר נפל בחולי מסוים, ולא הועילו לו כל הטיפולים והרפואות והתרופות. וכאילו ואין מה לעשות, וצרה זו מתמשכת אצלו עידן ועידנים ללא מזור ותרופה. וכיוצא בגזרת חשוכי בנים, או אדם בעל מום קבוע כמו נכה, מכוער, גמד, וכיוצא. או זה אשר יש לו שכן רע, וזו גזרה המתמשכת עליו לסבול משכנו, שזה אחד מהיסורים הקשים כידוע. והאדם התיחסותו לצרות המתמשכות שהינם העוצרים לו את אושרו בחיים, ובמר נפשו אומר: חבל שיש לי בעיה זו, הלוא הכול מסודר אצלי פחות או יותר, ואם רק בעיה זו הייתה נפתרת כמה הייתי מאושר...

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן
בקרר באתר ישיבת אור דוד

מובא במדרש קהלת (פרשה י') ובמדרש אסתר (פרשה י') רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו היו מתחבאין במערה י"ג שנים, עד שהעלה בשרן חלודה, והיו אוכלין חרובים ותמרים, לסוף י"ג שנה, יצא רבי שמעון בר יוחאי וישב על פתח המערה, ראה ציד אחד שפורס מצודתו לצוד ציפירין, שמע רבי שמעון בר יוחאי בת קול האומרת ומכרזת "דימוס" [הצלה] והיה הציפור נשמט ובורח ולא ניצוד, פעם אחת שמע בת קול האומרת "ספיקלא" [ניצוד] והיה הציפור ניצוד, אמר: ציפור - מבלעדי גזרת שמים לא יתפס, קל וחומר נפש האדם.

ויש להבין מדרש זה, שכן קשה מה נתחדש לרבי שמעון בר יוחאי בבית בת קול ששמע לגבי הציפור, וכי נעלם ממנו עד כה שהכול נעשה בהשגחה פרטית, והלא ראשית ומעיקרי האמונה להאמין שכל מה שנגזר על האדם הוא מן השמיים, ואם כן בודאי שנפשו של אדם לא תיתפס ותיענש מבלי גזרת ה', ומה היה נצרך לו שתרד בת קול ותלמדהו עיקר זה, בדרך זו של צידת הציפור.

והנראה בזה, רואים אנו שישנם בחיי האדם קשים שונים ומגוונים, והעולם הוא נוה התלאות רב-גוני בהטרדות והרפתקאות שעוברים על כל אדם. באופן כללי יש לנו לראות שישנם ב' גוני ייסורים, ישנם ייסורים חולפים וישנם ייסורים מתמשכים, ישנם ייסורים חולפים, כמו שפעת, כאבי ראש, שבר יד או שבר רגל ניתוחים המצויים חס וחלילה וכיוצא, או כגון שנשבר לאדם חפץ או שנתקלקל, וצריך סכום מסוים כדי לתקנו, באופן שרואים סוף לנזק.

אולם ישנם ייסורים מתמשכים, דהיינו שאין האדם רואה סוף לצרה בה הוא נמצא, כגון חולי שאין אף ביד הרופאים לרפאתו, נושים המתדפקים על הדלת מחמת עסק שקרס ואין רואים סוף לפתרון הנזקים, שלום בית, חשוכי בנים, וווקות ממושכת וכיוצא בבעיות שכאלו שאין רואים להם סוף.

וכמצוי שלכל אדם ישנה בין כל טרדותיו וייסוריו, איזו טרדה מסוימת המתמשכת שקשה לו מאוד להיפטר ממנה, ובין הטרדות החולפות הרבות שפוקדות אותו הרי שלעולם ימצא איזו הטרדה טורדנית שקשה מאוד לפוטרה, והיא צרה המתמשכת אצלו. ורואים אנו זאת בחוש, יש אדם שיש לו בעיה וצרה

סוד ההצלחה שלך לכל השנה!

בכל שנה מחלק הרב דניאל זור למעל 1,000 משפחות 'קמחא דפסחא' - כסף לחג הפסח לקניית צרכי החג!

כתב הזוהר הקדוש:

"סוד ההצלחה של האדם כל השנה תלוי בצדקה שהוא נותן לעניים לחג הפסח. שחודש ניסן הוא ראש החודשים וכמה שאדם נותן צדקה בחודש זה משפיע לו הצלחה לכל השנה"

ניתן לתרום 'קמחא דפסחא' לעניים ע"י ישיבת אור דוד:

להתקשר למשרדי הישיבה
בטלפון: 03-570-12-12

להכנס לאתר הישיבה
בכתובת: www.Rabenu.co.il

לסרוק את הקוד ולתרום און-ליין
באמצעות Pay-Pal הבין-לאומי:

